

Vec C-283/24 [Barouk]¹

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

23. apríl 2024

Vnútroštátny súd:

Dioikitiko Dikastirio Diethnous Prostasias

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

29. marec 2024

Žalobca:

B. F.

Žalovaná:

Kypriaki Dimokratia meso proistamenou tis Ypiresias Asylou

¹ Názov prejednávanej veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

Predmet konania vo veci samej

Žaloba, ktorou žalobca v konaní vo veci samej napáda rozhodnutie azylového úradu zo 7. februára 2022, ktorým sa zamieta jeho žiadosť o medzinárodnú ochranu, a rozhodnutie o návrate prijaté v rámci toho istého konania, ktorého výkon je však pozastavený až do výsledku konania o žalobe na vnútroštátnom súde.

Predmet a právny základ prejudiciálnej otázky

Výklad článku 46 ods. 1 a 3 smernice 2013/32/EÚ so zreteľom na článok 47 Charty základných práv Európskej únie a v spojení s požiadavkami na individuálne posúdenie [článok 4 ods. 3 písm. c) smernice 2011/95/EÚ], spoluprácu (článok 4 ods. 1 uvedenej smernice) a lojálnu spoluprácu (článok 4 ods. 3 ZEÚ) – článok 267 ZFEÚ

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 46 ods. 1 a 3 smernice 2013/32/EÚ so zreteľom na článok 47 Charty a v spojení s požiadavkami na individuálne posúdenie podľa článku 4 ods. 3 písm. c), spoluprácu podľa článku 4 ods. 1 smernice 2011/95/EÚ a lojálnu spoluprácu podľa článku 4 ods. 3 ZEÚ vykladať v tom zmysle, že v prípade neexistencie výslovného vnútroštátneho ustanovenia, ktoré by umožňovalo vnútroštátnemu súdu podľa článku 46 podrobiť žalobcu lekárske prehliadkam, uvedený súd môže odvodiť právo vydať príkaz podrobiť žiadateľa lekárske prehliadkam priamo z uvedeného ustanovenia, ak sa to považuje za potrebné na posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu v plnom rozsahu *ex nunc*?
2. Má sa článok 46 ods. 1 a 3 smernice 2013/32/EÚ so zreteľom na článok 47 Charty a v spojení s požiadavkami na individuálne posúdenie podľa článku 4 ods. 3 písm. c), spoluprácu podľa článku 4 ods. 1 smernice 2011/95/EÚ a lojálnu spoluprácu podľa článku 4 ods. 3 ZEÚ vykladať v tom zmysle, že v prípade neexistencie výslovného vnútroštátneho ustanovenia, ktoré by umožňovalo vnútroštátnemu súdu podľa článku 46 podrobiť žalobcu lekárske prehliadkam, a teda, ak neexistuje výslovné ustanovenie zákona týkajúce sa mechanizmu postúpenia v súvislosti s lekárske prehliadkami, ktoré by vnútroštátny súd nariadil priamo na základe toho istého článku, má súd právomoc postúpiť vec rozhodujúcemu orgánu (ktorý je vždy účastníkom konania na ňom), aby mohol analogicky aktivovať mechanizmus uvedený v článku 18 smernice 2013/32/EÚ tým, že vnútroštátnemu súdu poskytne výsledok lekárskej prehliadky žalobcu?
3. Má sa článok 46 ods. 3 smernice 2013/32/EÚ so zreteľom na článok 47 Charty vykladať v tom zmysle, že spôsoby posúdenia žiadosti o medzinárodnú

ochranu v plnom rozsahu *ex nunc* sú ponechané na procesnú autonómiu členských štátov? V prípade kladnej odpovede, má sa článok 46 ods. 1 a 3 smernice 2013/32/EÚ so zreteľom na článok 47 Charty a v spojení s požiadavkami na spoluprácu podľa článku 4 ods. 1 smernice 2011/95/EÚ a lojálnu spoluprácu podľa článku 4 ods. 3 ZEÚ vykladať v tom zmysle, že v prípade neexistencie výslovného vnútroštátneho ustanovenia, ktoré by umožňovalo vnútroštátnemu súdu podrobiť žalobcu lekárske prehliadky, a teda, ak neexistuje výslovné ustanovenie zákona týkajúce sa mechanizmu postúpenia na lekárske prehliadky, ktoré by vnútroštátny súd nariadil, má súd právomoc postúpiť vec rozhodujúcemu orgánu (ktorý je vždy účastníkom konania na ňom), aby mohol analogicky aktivovať mechanizmus uvedený v článku 18 smernice 2013/32/EÚ tým, že vnútroštátnemu súdu poskytne výsledok lekárskej prehliadky žalobcu, ak uvedený súd zastáva názor, že vnútroštátne opatrenia nespĺňajú zásadu efektivity?

4. Má sa článok 46 ods. 3 smernice 2013/32/EÚ v spojení s článkom 47 Charty vykladať v tom zmysle, že v prípadoch, keď chýbajú primerané mechanizmy na vykonanie individuálneho preskúmania v plnom rozsahu *ex nunc* stanoveného v článku 46 ods. 3 smernice 2013/32/EÚ, sú záruky stanovené týmito článkami splnené, ak má vnútroštátny súd právomoc zrušiť rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o medzinárodnú ochranu?

Uvedené ustanovenia práva Únie a judikatúra Súdneho dvora

Zmluva o Európskej únii (ďalej len „ZEÚ“): článok 4 ods. 3 a článok 19 ods. 3 písm. b)

Zmluva o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“): články 78 a 267

Charta základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“): články 18 a 47.

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 60): článok 18 a článok 46 ods. 1 a 3

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 337, 2011, s. 9): článok 4 ods. 1 a článok 4 ods. 3 písm. c)

Rozsudky Súdneho dvora Európskej únie zo 4. decembra 1974, Van Duyn/Home Office, C-41/74, EU:C:1974:133; z 19. januára 1982, Becker, C-8/81, EU:C:1982:7; z 22. júna 1989, Fratelli Constanzo/Comune di Milano, C-103/88, EU:C:1989:256; z 26. júla 2017, Sacko, C-348/16, EU:C:2017:591; z 25. januára 2018, F, C-473/16, EU:C:2018:36; z 25. júla 2018, Alheto, C-585/16, EU:C:2018:584; z 29. júla 2019, Torubarov, C-556/17, EU:C:2019:626;

z 19. marca 2020, PG, C-406/18, EU:C:2020:216; a z 29. júna 2023 International Protection Appeals Tribunal a i. (Atentát v Pakistane), C-756/21, EU:C:2023:523

Uvedené ustanovenia vnútroštátneho práva

„O peri Dikastirion Nomos tou 1960“ (zákon o súdoch z roku 1960), v znení viacerých zmien, pričom poslednou uplatniteľnou relevantnou zmenou je druhá zo zmien vykonaných v roku 2023: § 34A

„O peri Prodikastikis Parapompis sto Dikastirio ton Evropaikon Koinotiton Diadikastikos Kanonismos (1/2008)“ (Rokovací poriadok o návrhoch na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor Európskych spoločností (1/2008): § 3 a 5

„O peri tis Idrysis kai Leitourgias Dioikitikou Dikastiriou Diethnous Prostasias Nomos tou 2018“ (zákon o zriadení a fungovaní Správneho súdu pre medzinárodnú ochranu z roku 2018), v znení niekoľkých zmien, pričom poslednou uplatniteľnou relevantnou zmenou je druhá zo zmien vykonaných v roku 2023: § 11

„O peri Prosfygon Nomos tou 2000“ (zákon o utečencoch z roku 2000), v znení niekoľkých zmien, pričom poslednou uplatniteľnou relevantnou zmenou je zmena z roku 2023: § 15 (lekárska prehliadka a psychologické vyšetrenie žiadateľa), § 16 (prebratie článku 1 smernice 2011/95/EÚ) a § 18 ods. 3 písm. c) (individuálne posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu)

„Oi peri tis Leitourgias Dioikitikou Dikastiriou Diethnous Prostasias Diadikastikoi Kanonismo tou 2019 (3/2019)“ (Rokovací poriadok Správneho súdu pre medzinárodnú ochranu z roku 2019 (3/2019): § 7 a 10

Zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 Žalobca vo veci samej pochádza z Libanonu a je držiteľom pasu uvedenej krajiny. Na územie Cypru sa dostal nelegálne cez oblasti, ktoré vláda nekontroluje. Dňa 4. septembra 2018 podal žiadosť o medzinárodnú ochranu. Pokiaľ ide o dôvody, prečo opustil svoju krajinu pôvodu, žiadateľ vo svojej žiadosti stručne uviedol: „politické dôvody – hrozba – nebezpečenstvo“. Nasledujúce vypočutia uskutočnil 5. a 26. augusta a 9. septembra 2020 úradník súčasnej Agentúry Európskej únie pre azyl (EUAA) za asistencie tlmočníka.
- 2 Počas týchto vypočutí žalobca vyhlásil, že je libanonským štátnym príslušníkom, maronitským kresťanom a podporovateľom strany Kataeb, do ktorej vojenskej vetvy vstúpil v mladosti ako „vojenský hudobník“. Svoju krajinu opustil pred dvadsiatimi rokmi. Žalobca uviedol, že je ženatý a jeho manželka pochádza z tretej krajiny, kde býva s ich synom. Kontakt má len s matkou, keďže tvrdí, že ostatní príbuzní sú zástancovia režimu a špehujú ho. Pohyboval sa medzi

mnohými krajinami, pretože v Libanone po odchode z vojenskej služby neustále čelil nepodloženým obvineniam vrátane obvinení zo sympatií s Islamským kalifátom (ISIS) alebo zo špionáže pre Izrael, za ktoré sa ukladá trest smrti. Pre svoje presvedčenie a nechotu spolupracovať s orgánmi režimu sa stal terčom tajných služieb svojej krajiny, ale aj sýrskych tajných služieb, ako aj rôznych vojenských a teroristických organizácií. Opísal tiež, aj keď dosť mäťúcim a podľa vnútroštátneho súdu nie príliš vierohodným spôsobom, epizódy únosu a pokusu o vraždu a tvrdil, že bol vystavený mučeniu zo strany libanonských a sýrskych úradov.

- 3 Úradník predložil 25. januára 2022 správu s odporúčaním riaditeľovi azylového úradu, v ktorej navrhol zamietnutie žiadosti o azyl. Riaditeľ úradu schválil správu 7. februára 2022. Azylový úrad pri hodnotení informácií poskytnutých žalobcom v prejednávanej veci vzal do úvahy najmä tri podstatné tvrdenia, z ktorých prvé, týkajúce sa jeho totožnosti, iných osobných údajov a krajiny pôvodu, bolo akceptované ako relevantná informácia, keďže informácie boli poskytnuté podrobne, bez medzier a rozporov a boli potvrdené externými zdrojmi. Naopak, druhé tvrdenie týkajúce sa problémov s libanonskými orgánmi nebolo akceptované, keďže žalobca nepreukázal existenciu skutočného problému. Žalobca bol formálne oslobodený od vojenskej služby po zaplatení príslušnej pokuty. Rovnako nebolo akceptované ani tretie tvrdenie, ktoré je neoddeliteľne spojené s druhým a podľa ktorého bol vystavený mučeniu zo strany libanonských a sýrskych verejných a vojenských orgánov. Zistilo sa, že v príslušných vyjadreniach žalobcu sa nenachádzajú žiadne prvky, ktoré by naznačovali skutočnú osobnú skúsenosť v tomto zmysle. Azylový úrad preto usúdil, že neexistuje dôvodná obava z prenasledovania alebo rizika vážneho bezprávia, ak sa žalobca vráti do krajiny pôvodu, a preto jeho zaradenie do režimu medzinárodnej ochrany nie je opodstatnené.
- 4 Rozhodnutie o zamietnutí bolo žalobcovi oznámené 31. marca 2022. Žalobca podal 12. apríla 2022 žalobu proti rozhodnutiu o zamietnutí na Dioikitiko Dikastirio Diethnous Prostatias (Správny súd pre medzinárodnú ochranu, Cyprus; ďalej len „DDDP“ alebo „vnútroštátny súd“). Predtým, 11. apríla 2022, podal žiadosť o bezplatnú právnu pomoc, ktorá bola 7. decembra 2022 zamietnutá. V rámci konania na súde sa žalobca dostavil osobne, bez advokáta.
- 5 DDDP vyzval 16. októbra 2023 účastníkov konania, aby predložili svoje pripomienky k jeho zámeru predložiť Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku. Cyperská republika prostredníctvom riaditeľa azylového úradu (ďalej len „žalovaná“) predložila písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že v tejto veci nie je dôvod na podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania, keďže výklad príslušných ustanovení práva Únie je jasný a v prípade, ak sa DDDP domnieva, že žalobca sa omylom nepodrobil lekárskej prehliadke, môže napadnuté rozhodnutie zrušiť. Žalobca nepredložil písomné vyjadrenie.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 6 Podľa vnútroštátneho súdu žalobca, ktorý sa dostavil osobne a bez advokáta, v mnohých prípadoch nezrozumiteľným spôsobom tvrdí, že je dvadsať rokov prenasledovaný pre svoje presvedčenie. Tvrdí, že po občianskej vojne sa Libanon stal krajinou ovládanou teroristickou organizáciou. Tvrdí, že rozhodnutie azylového úradu je nesprávne a pripisuje to nevedomosti žalovanej alebo vplyvu jej politických oponentov. Zdôrazňuje, že prítomnosť arabského tlmočníka v ňom vyvolala strach z úniku informácií, čo ho viedlo k zadržiavaniu informácií citlivej povahy.
- 7 Žalovaná pripomenula svoje vyjadrenia o dôveryhodnosti žalobcu, pričom zdôraznila body, ktoré vyhodnotila ako protichodné, nekonzistentné alebo všeobecné, a zopakovala svoje posúdenie, že žalobcovi nebude hroziť prenasledovanie alebo vážne bezprávie, ak sa vráti do krajiny pôvodu.
- 8 Pokiaľ ide o zámer vnútroštátneho súdu podať návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor, pokiaľ ide o otázku jeho právomoci podrobiť žalobcu lekárskej prehliadke alebo zaviazať príslušný správny orgán k vykonaniu takejto lekárskej prehliadky, žalovaná tvrdí, že nie sú splnené podmienky na začatie prejudiciálneho konania. Tvrdí, okrem iného, že vnútroštátny súd sa môže v relevantných otázkach riadiť nedávnymi rozhodnutiami Anotato Dikastirio tis Kypriakis Dimokratias (Najvyšší súd Cyperskej republiky) a že odkaz na lekárske prehliadky je otázkou právomoci správnych orgánov, ako je uvedené v kapitole II smernice 2013/32/EÚ, ktorá sa vzťahuje na prvú fázu posudzovania žiadosti o medzinárodnú ochranu.
- 9 Pokiaľ ide o podstatu relevantných otázok, žalovaná tvrdí, že zabezpečenie lekárskej prehliadky žalobcu patrí do právomoci azylového úradu (pozri § 15 zákona o utečencoch). Okrem toho je na členských štátoch, aby monitorovali uplatňovanie článku 46 ods. 3 smernice 2013/32/EÚ, ako vyplýva z rozsudku z 25. júla 2018, Alheto, C-585/16, EU:C:2018:584. Žalovaná sa odvoláva aj na rozsudok z 29. júna 2023, International Protection Appeals Tribunal a i. (Atentát v Pakistane), C-756/21, EU:C:2023:523, body 28 až 94, a uvádza, že z tohto rozsudku vyplýva, že rozhodujúci orgán má právomoc vykonať odborné vyšetrenie duševného zdravia žalobcu. Napokon, s odvolaním sa na rozsudok zo 4. októbra 2018, Ahmedbekova, C-652/16, EU:C:2018:801 (body 92 až 96), tvrdí, že ak DDDP nie je schopný vykonať posúdenie skutkových a právnych otázok v plnom rozsahu *ex nunc*, vnútroštátne právne predpisy na tento účel poskytujú potrebné záruky v § 11 ods. 6 zákona o zriadení a fungovaní Správneho súdu pre medzinárodnú ochranu, t. j. možnosť DDDP nariadiť správnejmu orgánu reagovať v konkrétnej veci.
- 10 Žalobca, napriek tomu, že mal možnosť, nepredložil žiadne vyjadrenie k zámeru DDDP položiť Súdnejmu dvoru EÚ prejudiciálne otázky.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 11 Podľa vnútroštátnych právnych predpisov prebieha posudzovanie žiadostí o medzinárodnú ochranu v dvoch fázach, pričom prvá prebieha v správnom orgáne a druhá na súde. Azylový úrad patriaci do rezortu ministerstva vnútra (článok 2 zákona o utečencoch) je „rozhodujúcim orgánom“ v zmysle článku 2 písm. f) smernice 2013/32/EÚ. DDDP je „súd prvého stupňa“ v zmysle článku 46 ods. 3 uvedenej smernice, ktorý na základe uvedeného ustanovenia a § 11 ods. 3 písm. a) zákona o zriadení a fungovaní DDDP v plnom rozsahu *ex nunc* preskúmava skutkové a právne otázky prípadu a v poslednom stupni rozhoduje, či úplne alebo čiastočne potvrdí alebo zruší rozhodnutie dotknutého správneho orgánu.
- 12 Povinnosť individuálneho posúdenia žiadostí o medzinárodnú ochranu s prihliadnutím na osobnú situáciu žalobcu je výslovne stanovená v článku 4 ods. 3 písm. c) smernice 2011/95/EÚ a je potvrdená ustálenou judikatúrou Súdneho dvora (pozri napríklad rozsudok z 19. marca 2020, PG, C-406/18, EU:C:2020:216, bod 29). V tomto zmysle sú vyjadrenia žalobcu v konaní vo veci samej počas správneho konania, ako aj počas konania na súde poznačené nedostatkom koherentnosti a vierohodnosti. Správny orgán však nevykonal psychologické alebo iné lekárske vyšetrenia vo vzťahu k jeho duševnému a fyzickému zdraviu, najmä pokiaľ ide o indície svedčiace o prenasledovaní v minulosti alebo o vážnom bezprávi alebo o príznakoch a znakoch týrania alebo iného závažného fyzického alebo psychického násillia. Je preto potrebné vykonať lekársku prehliadku a stanoviť lekársko-vedeckú diagnózu, aby sa zistilo, či predmetná výrazná nekonzistentnosť a nedostatočná vierohodnosť sú založené na nejakom medicínskom faktore.
- 13 Z vnútroštátneho práva (§ 15 zákona o utečencoch) výslovne vyplýva právomoc správneho orgánu poslať žiadateľa k lekárovi a/alebo psychológovi. Neexistuje však žiadne podobné ustanovenie týkajúce sa DDDP, ktorým možno jednoducho „nariadiť správne orgánu, aby odpovedal na otázku týkajúcu sa spornej otázky v lehote určenej súdom“ (zákon o zriadení a fungovaní Správneho súdu pre medzinárodnú ochranu, § 11 ods. 6). Žalovaná sa takisto odvoláva na dva nedávne rozsudky Najvyššieho súdu Cyperskej republiky, vydané na základe návrhu generálneho prokurátora republiky o vydanie privilegovaného súdneho príkazu *certiorari*, t. j. návrhu smerujúceho proti rozhodnutiu nižšieho súdu, ktoré bolo údajne prijaté z dôvodu prekročenia právomoci alebo jej nedostatku alebo z dôvodu zjavného nesprávneho právneho posúdenia (rozsudok vo veci týkajúcej sa návrhu generálneho prokurátora republiky na vydanie privilegovaného súdneho príkazu typu *certiorari* vo veci rozhodnutia Správneho súdu pre medzinárodnú ochranu z 10. februára 2023, vydaného na základe žaloby č. 7386/22, občianskoprávnej žiadosti č. 31/2023 zo 7. apríla 2023 a výroku o treste vo veci týkajúcej sa návrhu generálneho prokurátora republiky na vydanie privilegovaného súdneho príkazu typu *certiorari* týkajúceho sa rozhodnutia Správneho súdu pre medzinárodnú ochranu z 10. februára 2023, odvolanie č. 30/2023 z 15. mája 2023). V týchto rozhodnutiach Najvyšší súd rozhodol, že

DDDP konal mimo svojich právomocí a jurisdikcie, keď nariadil žalobcovi, aby sa podrobil lekárskej prehliadke. Vnútroštátny súd však poznamenáva, že v uvedených prípadoch nebola otázka jeho právomoci nariadiť lekársku prehliadku a stanovenie diagnózy preskúmaná ani z hľadiska § 11 ods. 3 zákona o zriadení a fungovaní Správneho súdu pre medzinárodnú ochranu, ktorý odkazuje na preskúmanie v plnom rozsahu *ex nunc*, ktoré musí DDDP vykonať pri zamietnutí napadnutého aktu.

- 14 Podľa judikatúry Súdneho dvora sú členské štáty „sú podľa článku 46 ods. 3 smernice 2013/32 povinné upraviť svoje vnútroštátne právne predpisy takým spôsobom, aby pri rozhodovaní o uvedených opravných prostriedkoch súd posúdil všetky skutkové a právne okolnosti, ktoré mu umožnia vykonať aktualizované posúdenie danej veci“ (rozsudok z 25. júla 2018, *Alheto*, C-585/16, EU:C:2018:584, bod 110). Takisto sa skonštatovalo, že uvedený článok 46 ods. 3, ktorý stanovuje požiadavku úplného a *ex nunc* preskúmania, je pravidlom práva Únie, ktoré má priame účinky (rozsudok z 29. júla 2019, *Torubarov*, C-556/17, EU:C:2019:626, odsek 73). Vnútroštátny súd má pochybnosti, či bude môcť vykonať toto preskúmanie, ak nebude mať právomoc podrobiť žalobcu lekárskej prehliadke, ktorých užitočnosť uznal aj Súdny dvor [rozsudky z 19. marca 2020, PG, C-406/18, EU:C:2020:216, bod 31, a z 29. júna 2023, *International Protection Appeals Tribunal a i. (Atentát v Pakistane)*, C-756/21, EU:C:2023:523, bod 60]. Súdny dvor usúdil, že môže byť „užitočné nariadiť iné dokazovanie, najmä lekársku prehliadku uvedenú v článku 18 ods. 1 prvom pododseku smernice 2013/32“ (rozsudok z 19. marca 2020, PG, C-406/18, EU:C:2020:216, bod 31). Z judikatúry Súdneho dvora však nie je jasné, či táto právomoc môže vyplývať priamo z článku 46 ods. 3 smernice 2013/32/EÚ alebo či je jej uznanie ponechané na procesnú autonómiu členských štátov.
- 15 Na záver vnútroštátny súd považuje za vhodné vykonať lekárske posúdenie žalobcu, aby bolo možné vykonať individualizované posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu, v plnom rozsahu a aktualizované s prihliadnutím na všetky relevantné skutkové a právne otázky. Keďže vo vnútroštátnom práve neexistuje žiadne výslovné ustanovenie, ktoré by vnútroštátnemu súdu priznávalo právomoc povoliť lekárske prehliadky, vnútroštátny súd sa pýta, či na základe priameho účinku článku 46 ods. 3 smernice 2013/32 možno uznať takú právomoc (prvá prejudiciálna otázka) alebo právomoc nariadiť rozhodujúcemu orgánu, aby vykonal takéto prehliadky, ak to považuje za potrebné (druhá prejudiciálna otázka).
- 16 V súvislosti s nástrojmi, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy na zistenie príznakov alebo indícií uvedených v § 15 zákona o utečencoch, Najvyšší súd Cyperskej republiky uviedol, že vnútroštátny súd nemá právomoc nariadiť rozhodujúcemu orgánu, aby vykonal konkrétnu lekársku prehliadku alebo psychologické vyšetrenie žalobcu, ktorý o to požiadal. Vnútroštátny súd si však kladie otázku, či možnosť spýtať sa správneho orgánu na to, či sa žalobca nepodrobil lekárskej prehliadke, mu umožňuje vykonať „vyčerpávajúce a aktuálne preskúmanie potrieb žalobcu v oblasti medzinárodnej ochrany“.

Vnútroštátny súd môže, samozrejme, od rozhodujúceho orgánu získať užitočné informácie o dôvodoch, prečo sa lekárska prehliadka nepovažovala za vhodnú alebo potrebnú. V prípade, že sa však rozhodnutie vnútroštátneho súdu bude líšiť od rozhodnutia správneho orgánu, súd nebude mať z úradnej moci žiadne nástroje na to, aby mal prehľad o aktuálnom zdravotnom stave žalobcu a aby nariadil vykonanie vyšetrenia znakov a/alebo príznakov uvedených v § 15 zákona o utečencoch, čo správny orgán nevykonával.

- 17 Okrem toho podľa vnútroštátneho súdu, hoci je žiadateľom o medzinárodnú ochranu poskytnutá možnosť predložiť výsledky lekárskeho prehliadok, nemožno predpokladať, že by mali vedomosť o tom, ktoré dokumenty sú relevantné pre posúdenie ich žiadosti, najmä v prípade, že žalobca nie je zastúpený advokátom. Ak sa teda usúdi, že prostriedky, ktoré má k dispozícii na vykonanie kontroly uvedenej v článku 46 ods. 3 uvedenej smernice, sú ponechané na procesnú autonómiu členských štátov, vzniká otázka, či vnútroštátny súd môže skutočne splniť svoju povinnosť vykonať v plnom rozsahu *ex nunc* posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu na základe svojej právomoci klásť otázky rozhodujúcemu orgánu. Domnieva sa, že by to žalobcovi nadmerne sťažilo uplatnenie jeho práva na individuálne posúdenie jeho prípadu. Žiada preto o vysvetlenie, či môže požadovať od správneho orgánu vykonanie lekárskeho posúdenia, ak sa domnieva, že vnútroštátne ustanovenia nespĺňajú požiadavky zásady efektivity (tretia prejudiciálna otázka).
- 18 Ak nedôjde k uznaniu právomoci dožadujúceho súdu nariadiť, aby sa žiadateľ o medzinárodnú ochranu podrobil lekárskeho prehliadkam, alebo uložiť správneho orgánu vykonať takéto prehliadky, bude mať uvedený súd povinnosť zrušiť napadnuté rozhodnutie o zamietnutí, keďže nebude môcť vykonať posúdenie v plnom rozsahu *ex nunc*. Nie je teda nemožné zrušiť rozhodnutie správneho orgánu, ktoré je inak správne a ktorého výsledkom je opätovné posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu. Takýto postup sa nezdá byť zlučiteľný so zásadou rýchleho vybavovania žiadostí ani s hospodárnosťou azylového systému. Veľké pochybnosti preto vzbudzuje otázka, či sú splnené požiadavky článku 46 ods. 3 smernice 2013/32 a článku 47 Charty (štvrtá prejudiciálna otázka).
- 19 S ohľadom na všetky uvedené skutočnosti považuje vnútroštátny súd za nevyhnutné položiť Súdnemu dvoru uvedené prejudiciálne otázky.